

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

The operating a student care and supporting system of schools under
the jurisdiction of SuratThani Primary Educational Service Area Office 2

จรินทร์ ชูนาวา¹, ชุติมา พรหมผุย²

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน ครู จำนวน 241 คน รวม 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความถี่

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งพบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

¹ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

² อ.ดร. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

Abstract

The research purpose was to study the operating a student care and supporting system of schools under the jurisdiction of SuratThani Primary Educational Service Area Office 2. The sample was the 29 school administrators and 241 teachers, total 260 personnel. The research instruments were the 5 levels estimate rating scale questionnaire and the focused group discussion form. The data analysis statistics were the percentage, mean, standard deviation and frequency.

The research findings were:

1. The problems of operating a student care and supporting system of schools under the jurisdiction of SuratThani Primary Educational Service Area Office 2, overall of every aspect was at high level; by sorting the mean descending found the screening students was at high level, followed by the promotion of student development aspect was at high level, and the prevention and problem solving was at high level.

2. The opinion comparative results of operating a student care and supporting system of schools under the jurisdiction of SuratThani Primary Educational Service Area Office 2, classified by gender age education background and position were not different working experience found was different with statistical significance level 0.05

Keyword : operating a student care and supporting system

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จำเป็นต้องพัฒนาไกล การจัดการศึกษา โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคลให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ โดยให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงพร้อมด้วยจริยธรรมคุณธรรม พอประมาณ และไม่ประมาทในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553)

ประเทศไทยได้กำหนดให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เน้นการพัฒนาคนและเยาวชนของชาติให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในการพัฒนาแบบยั่งยืนโดยใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุขและมีคุณภาพที่ดีขึ้นพร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการแบบองค์รวมโดยมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาได้มีการกำหนดเป้าหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6)

NMCCON 2021

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

(กระทรวงศึกษาธิการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ , 2542) โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและตามศักยภาพ (มาตรา 22) ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการ คือ เรื่องความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (มาตรา 23) ทั้งการจัดกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็นรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ(เรวัต ลายน้ำเงิน, 2558: 2)

จากการศึกษาของคณะครูและบุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่านักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีปัญหาที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาคือ ปัญหาหนีเรียนร้อยละ 60 ปัญหาการเรียนสายร้อยละ 40 ปัญหาการทะเลาะวิวาทร้อยละ 43 ปัญหาขู่สาวร้อยละ 25 ปัญหายาเสพติด ร้อยละ 9 เป็นต้นจากความเป็นมาและปัญหาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเน้นศึกษานโยบายภายในสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เข้มแข็งและมีศักยภาพมากขึ้น สามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลเพื่อเป็นการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษารอบภาระหน้าที่ ขั้นตอน แนวคิดในการทำงานและดำเนินการประชุมชี้แจงเพื่อวางแผนดำเนินการกำหนดรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ขึ้นเพื่อแก้ปัญหา วิเคราะห์ปัญหา หาแนวทางการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยเน้นการทำงานอย่างมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย มีเป้าหมายสูงสุดเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนให้มีทักษะชีวิตที่จำเป็นและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ให้กับสังคม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเรื่องแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยมีขอบเขตของเนื้อหา ที่ได้สังเคราะห์จากองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) งานวิจัยประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาการเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้การศึกษา คือ ครูของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 102 แห่ง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 46 คน และครูที่รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 739 คน รวมทั้งหมด 785 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษานี้ผู้ศึกษา ศึกษาเรื่องแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 รวมระยะเวลา จำนวน 5 เดือน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครูของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 785 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 กำหนด ขนาดโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยคำนวณขนาดตัวอย่างเป็นจำนวนทั้งสิ้น 260 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษานี้ผู้ศึกษาใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่ง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 แบบสอบถามมีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต(Likert) มี 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไป

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 และองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ประการ ตามสำนักวิชาการและมาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 : 69

2. กำหนดขอบข่ายในการสร้างแบบสอบถามและสร้างข้อคำถาม เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ

3. ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) และการสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open End) จากตำราของบุญชม ศรีสะอาด (2545)

4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จะต้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณาเสนอแนะอีกครั้งหนึ่ง

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try - Out) กับผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ จำนวน 30 คน

8. นำแบบสอบถามแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยนครราชสีมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

2. ผู้ศึกษานำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พร้อมกับแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาด้วยตนเอง

3. ผู้ศึกษาติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ส่งแบบสอบถามจำนวน 260 ฉบับ ได้คืน 260 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป จำแนกตามเพศอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 100)

4.51- 5.00	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
2.51- 3.50	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.51- 2.50	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1.00 -1.50	หมายถึง	มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกตาม เพศ โดยการทดสอบที (t – test แบบ Independent samples) โดยกำหนดระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่ง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: ANOVA) หรือ F-test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X})

1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : S.D.)

2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่

2.1 สถิติ t – test ใช้ทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

2.2 สถิติ F – test ใช้ทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป และหากพบว่ามีความแตกต่างรายคู่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาต้องทำการทดสอบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน และแตกต่างกันอย่างไร ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe’s method)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวมดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการดำเนินงาน		แปลผล	อันดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1.	ด้านความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.53	0.90	มาก	4
2.	ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.61	1.01	มาก	1
3.	ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	3.57	1.03	มาก	2
4.	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.53	0.96	มาก	3
5.	ด้านการส่งต่อ	3.47	1.04	มาก	5
รวมเฉลี่ย		3.54	0.98	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 สูงสุดใน ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$)และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) ต่ำสุดในด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง พบว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

สุราษฎร์ธานี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีประเด็นที่สำคัญนำมาอภิปราย ดังนี้

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก ต่ำสุดอยู่ในด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนไม่ได้จัดเวลาอำนวยความสะดวกให้กับครูที่ปรึกษาในการออกเยี่ยมบ้าน ตลอดจนความชัดเจนของข้อมูลในระเบียนสะสมของนักเรียนแต่ละบุคคล ส่งผลให้การยอมรับผลการแบ่งกลุ่มนักเรียนของผู้ปกครองรองต่ำอีกทั้งโรงเรียนไม่มีความต่อเนื่องการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน และการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เขาวลิต จินดารัตน์ (2550) พบว่า ด้านการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งของบุคคลในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ด้านการรู้จักกันเป็นรายบุคคล พบว่า ครูและผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน รวมทั้งโรงเรียนยังขาดการประสานงาน และการส่งต่ออย่างเป็นระบบ และการจัดกระบวนการสร้างข้อมูลสารสนเทศไม่มีความเป็นระเบียบ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.5 ด้านอื่นๆ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ด้านการรู้จักกันเป็นรายบุคคลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ 3 ลำดับแรก คือ การส่งเสริมสนับสนุนและให้ความสำคัญกับการดำเนินงานจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลรองลงมาคือ ข้อความหลากหลายของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับและความครอบคลุมของข้อมูลแต่ละด้านของนักเรียนแต่ละบุคคล ต่ำสุดในข้อความชัดเจนของข้อมูลในระเบียนสะสมของนักเรียนแต่ละบุคคล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการบริหารทรัพยากรแต่ละโรงเรียนไม่เท่าเทียมกัน รวมทั้งบางโรงเรียนไม่มีการปฏิทินในการออกเยี่ยมบ้านและการตั้งงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครูที่ปรึกษาในการออกเยี่ยมบ้าน ก่อให้เกิดความยากลำบากในการออกเยี่ยมนักเรียนของครูที่ปรึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของทองสุข ทับเจริญ (2554) พบว่าการแก้ปัญหาพบว่าการเยี่ยมบ้าน การสัมภาษณ์ การประชาสัมพันธ์ ผู้ปกครองและการจัดกิจกรรมแก้ปัญหาต่างๆสิ่งสำคัญในการดำเนินการออกเยี่ยมบ้านและประชาสัมพันธ์นั้น คือ การอำนวยความสะดวกให้ครูที่ปรึกษาในการออกเยี่ยมบ้านเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ครูที่ปรึกษาเห็นปัญหาที่แท้จริงของนักเรียน และสามารถใชระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้สำเร็จ

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ด้านการคัดกรอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ 3 ลำดับแรก คือ ครูที่ปรึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียน รองลงมาคือ ความชัดเจนของตัวบ่งชี้ของเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียน ตามลำดับ และความถูกต้องของผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนในการแบ่งกลุ่ม ต่ำสุดในข้อ การคัดกรองนักเรียนพิจารณาจากข้อมูลนักเรียนหลายๆด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะระหว่างการทำนิตการคัดกรองผลนั้น ผู้ปกครองไม่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการคัดกรอง และนักเรียนแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน ระหว่างอาศัยอยู่ที่บ้านกับที่โรงเรียน รวมถึงเมื่อโรงเรียนเชิญประชุมผู้ปกครองกลับไม่ได้รับความร่วมมือ ส่งผลให้ผู้ปกครองและครูที่ปรึกษาไม่สามารถรับรู้ถึงปัญหาต่างๆของนักเรียนร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ อาศวรรณศิริ (2550) พบว่า การส่งเสริมสนับสนุนในการแก้ไขพฤติกรรมที่เหมาะสม ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง และผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่เข้าข้างนักเรียนโดยไม่มองถึงพฤติกรรมและกระบวนการที่ครูคัดกรอง จึงมีส่วนทำให้พฤติกรรมของ นักเรียนเปลี่ยนแปลงไป

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ 3 ลำดับแรก คือ ความพร้อมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนของครูที่ปรึกษา รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนเรียนของครูที่ปรึกษาตามลำดับ และความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนกับความต้องการของนักเรียน ต่ำสุดในข้อความสนใจของผู้ปกครองในการประชุมผู้ปกครองเพื่อหาทางในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ การดำเนินงานสนับสนุนในแต่ละปีการศึกษามีหลากหลายกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่โรงเรียนต้องตอบสนองต่อสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจำนวนมาก ทำให้โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้ครบ และไม่เกิดความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของนิธยา วงษ์กันยา (2552) พบว่า 1. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลสมุทรปราการ มีปัญหาในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่มีความต่อเนื่อง ส่วนความต้องการในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก 2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลสมุทรปราการ จำแนกตามสภาพในการทำงาน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความต่อปัญหาในการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ 3 ลำดับแรก คือ ความเหมาะสมของกิจกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะปัญหา รองลงมาการอุทิศตนในการแก้ปัญหาของนักเรียน ครูที่ปรึกษาตามลำดับ และวุฒิภาวะทางอารมณ์ของครูที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ต่ำสุดในข้อสัมพันธ์ภาพระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ การบริหารงานของโรงเรียนขาดการดำเนินงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันในเรื่องของมาตรการให้ครูที่ปรึกษาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนที่ชัดเจนโดยเน้นที่การปฏิบัติจริง และการให้ครูที่ปรึกษาเข้าใจถึงระบบการแก้ไขปัญหาของนักเรียนในด้านต่างๆ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ กำไลทิพย์ ราชแก้ว(2552) พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ภาคบรรยาย

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

พบว่าผู้บริหารโรงเรียนกับครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันของการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างมีระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ 3 ลำดับแรก คือ การประสานระหว่างครูที่ปรึกษากับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รองลงมาความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา ตามลำดับ และความใส่ใจของครูแนะแนวในการช่วยเหลือปัญหานักเรียนที่ได้รับการส่งต่อ ต่ำสุดในข้อความพร้อมของนักเรียนในการรับความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาและบุคลากรอื่น อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะครูที่ปรึกษามีภาระงานสอนและงานพิเศษ ไม่มีเวลาปฏิบัติหน้าที่ครูที่ปรึกษา ประกอบกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปครูต้องดิ้นรนหารายได้มากขึ้น จึงทำให้ไม่มีเวลาในการแก้ไขปัญหา นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 (2552) พบว่า ตัวชี้วัดที่ 11 ดูแลช่วยเหลือเพื่อนเท่านั้นที่มีการดำเนินการอย่างตระหนัก นอกนั้นทุกตัวชี้วัดมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับพยายามเมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดที่ 1 มีปัญหาได้รับการแก้ไข(ผลจากการส่งต่อครูไม่ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาต่างๆของผู้เรียน)

ข้อเสนอแนะการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โรงเรียนควรมีการจัดปฏิทินในการออกเยี่ยมบ้านและกำหนดเวลาในการเยี่ยมบ้านให้กับครูที่ปรึกษาอย่างชัดเจน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนแต่ละบุคคลที่เป็นระบบและสามารถอ้างอิงพร้อมกับสืบค้นได้อย่างสะดวก โดยเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน เพื่อให้ข้อมูลมีความแม่นยำในการวิเคราะห์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ หัสพงศ์ งานดี (2551) พบว่า โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ เลือกพิจารณาบุคลากรเข้ามาทำงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องมีประสบการณ์และการเข้ารับราชการมาเป็นเวลานาน มีการประชุมบุคลากรเป็นระยะโดยให้หัวหน้าระดับเป็นผู้ติดตามการดำเนินการ การวางแผนการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มเปิดภาคเรียน โรงเรียนธีรภานท์บ้านโฮ้ง มีการประกาศคุณภาพความดีของนักเรียนตามป้ายนิเทศประชาสัมพันธ์ มีการจัดแบบโรงพักจำลองขึ้นภายในโรงเรียน การอำนวยความสะดวกต่างๆในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ โรงเรียนไล่หินวิทยา มีการประชุมคณะครูและบุคลากรสัปดาห์ละ 1 ครั้ง มีการขึ้นป้ายประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับผลงานดีเด่นของนักเรียน และกิจกรรมเด่นต่างๆไว้ที่หน้าโรงเรียน การคัดกรองนักเรียนและการเก็บประเมินสะสมต่างๆอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุน ละให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการจัดทำงบประมาณและส่งเสริมการจัดทำข้อมูลนักเรียนรายบุคคล และผู้บริหารควรอบรมพัฒนาครูที่ปรึกษา ทราบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และทำงานกระบวนการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล รวมทั้งครูที่ปรึกษาควรจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลให้ครอบคลุมทุกด้าน

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

2. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาควรเสียสละเวลาเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนอย่าจริงจัง มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน ผู้บริหารควรมีการอบรมครูที่ปรึกษาเพื่อให้มีทักษะในการให้คำปรึกษาและจัดกิจกรรมเสริมแก่นักเรียน

3. ด้านการส่งต่อ โรงเรียนควรมีการประชุมติดต่อกับหน่วยงานต่างเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือระหว่างนักเรียนในการช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยต้องจัดระบบการส่งต่อที่เป็นระบบชัดเจน มีการอบรมพัฒนาทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีทักษะในการจูงใจนักเรียน ให้นักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจและยินดีต่อการถูกส่งต่อเพื่อรับการช่วยเหลือ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.

2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว

กำไลทิพย์ ราชแก้ว. (2552). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 – 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

เขาวลิต จินดารัตน์. (2550). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ทองสุข ทับเจริญ. (2554). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาและการแก้ปัญหานักเรียน โรงเรียนศึกษานารีมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 6 กลุ่ม ก. โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. โรงเรียนศึกษานารี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิตยา วงษ์กันยา. (2552). ความต้องการในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโรงเรียนในสังกัดเทศบาลสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

บุญชม ศรีสะอาด (2545). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่างวารสารวัดผลการศึกษา ,

เรวัตี ไลยน้ำเงิน. (2558). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

- สมศักดิ์วรรณศิริ. (2550). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิด และทิศทาง ในการดำเนินงาน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. (2552). การศึกษาและพัฒนารูปแบบ การสร้างความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 จังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น : ผู้แต่ง.
- หัตสพงศ์ งานดี. (2551). การดำเนินงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. งานนิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต. (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.